

Čís. 4287.

Ustanovení § 260 čís. 1 tr. ř. vyhovuje i výrok alternativní.

Nejde o zmatek čís. 3 § 281 tr. ř., ponechává-li rozsudek nerozhodnuté, při kterém ze dvou odporujících si svědectví obžalovaný křivě vypovídal, uznáváje ho vinným alternativně, třebaže při prvním výslechu vypovídal nepřisežně, při druhém (hlavním přelíčení) však pod přísahou, byl-li trest vyměřen podle § 202 tr. zák., nikoliv podle § 204 tr. zák.

Rozsudek, jímž obžalovaný (§ 199 a) tr. zák.) uznán vinným alternativně, není nejasný ve smyslu § 281 čís. 5 tr. ř., ani zmatečný podle čís. 7, čís. 8 nebo čís. 10 § 281 tr. ř.

(Rozh. ze dne 26. září 1931, Zm I 717/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Jičíně ze dne 17. července 1930, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem podvodu podle §§ 197, 199 a) tr. zák.

D ů v o d y:

Zmateční stížnost uplatňuje důvody zmatečnosti čís. 3, 5, 7, 8, 9 a), 10 § 281 tr. ř. Podle ustanovení § 260 čís. 1 tr. ř. musí vysloviti odsuzující rozsudek ve výroku pod neplatností, kterým činem byl obžalovaný uznán vinným, a to výslovným označením skutkových okolností, podmiňujících zákonnou trestní sazbu; tomuto požadavku vyhovuje však i výrok alternativní, ana se i jím vylučuje možnost záměny činů, na něž výrok zní, s jiným činem, a tím i nebezpečí opětného stíhání obžalovaného pro ten či onen z činů, pojatých do rozsudkového výroku, kterémužto nebezpečí má právě čeliti zákonný předpis § 260 tr. ř. Nestal se tudíž v souzeném případě rozsudek zmatečným podle čís. 3 § 281 tr. ř. proto, že ponechává nerozhodnuté, kdy obžalovaný vypovídal před soudem jako svědek vědomě křivě, zda 30. prosince 1929 u okresního soudu v Jilemnici, či 17. února 1930 u krajského soudu v Jičíně, uznáváje ho vinným alternativně, že buď onoho dne u okresního soudu křivě svědectví vydal, nebo tohoto dne u krajského soudu křivou přísahu vykonal. Jest dodati, že jde v obou případech o týž trestný čin [zločin podle §§ 197, 199 a)], třebaže obžalovaný při prvním výslechu vypovídal nepřisežně, při hlavním přelíčení však pod přísahou. Na křivou přísahu stanoví sice zákon trest těžkého žaláře, kdežto na křivé svědectví jen trest jednoduchého žaláře; leč tento rozdíl mezi oběma trestnými činy je tu bez významu, an nalézací soud vyměřil trest podle sazby § 202 tr. zák., nikoli podle přísnější sazby § 204 tr. zák., stanovené pro křivé svědectví složené pod přísahou. Neobstojí ani další výtka uplatňovaná s hlediska čís. 5 § 281 tr. ř., že rozsudek jest nejasný (výtka neúplnosti není vůbec dolíčena), nevyslovuje, které z obou svědectví vydaných obžalovaných před soudem jest křivé, poněvadž i alternativní odsuzující výrok dopouští

rozsudek přezkoumati a posouditi, zda soud použil zákona správně čili nic, takže nemůže býti řeči o nejasnosti vůbec a dokonce ne o takové, jakou má na mysli čís. 5 § 281 tr. ř. Důvodů zmatečnosti čís. 7 a 8 § 281 tr. ř. dovolává se zmateční stížnost neprávem; onoho proto, že o rozsudku, jímž byl obžalovaný uznán vinným alternativně podle obžaloby, nelze říci, že nechává nepovšimnutým některý čin, na který obžaloba zněla, pokud se týče dodatečně byla rozšířena, že tedy jím obžaloba v té či oné části nebyla vyřízena; rovněž tak nelze důvodně tvrditi, že soud překročil obžalobu, an rozhodl konečným rozsudkem, třebaže alternativně, nejen o skutku, který byl původně předmětem obžaloby, o křivém svědectví vydaném 30. prosince 1929 u okresního soudu v Jilemnici, nýbrž i o eventuálním dalším skutku, totiž o křivé přísaze složené dne 17. února 1930 u krajského soudu v Jičíně, na kterou rozšířil veřejný obžalobce obžalobu při hlavním přelíčení dne 17. července 1930. Jednalť soud podle předpisů §§ 263, 267 tr. ř. Neprávem namítá posléze zmateční stížnost s hlediska zmatků čís. 9 a) a 10 § 281 tr. ř. (správně jen čís. 10), že soud porušil zákon, odsoudiv obžalovaného v obou případech, ačkoliv obžaloba byla jen eventuelně rozšířena na případ křivé přísahy u krajského soudu v Jičíně; v pravdě byl obžalovaný uznán vinným jen v jednom případě, ovšem alternativně, neboť rozsudek vyslovuje zřetelně, že ho uznává vinným, že buď před okresním soudem v Jilemnici křivě svědčil, nebo před krajským soudem v Jičíně jako svědek křivě přísahal, — takže provedení tohoto hmotněprávního zmatku nedbá skutkových předpokladů rozsudku a neodpovídá zákonu.

Čís. 4288.

Školou povinné děvče jest svěřeno (§ 132 III tr. zák.) k doзору průvodčímu vlaku, jímž jede.

(Rozh. ze dne 26. září 1931, Zm I 619/31.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po neveřejném ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23. května 1931, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem nedokonaného svedení ke smilstvu podle §§ 8, 132 III tr. zák., mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Po zákonu je provedena námitka, že nešlo při svědkyni Marii Z-ové o osobu svěřenou doзору stěžovatelovu. Námitce nelze přisvědčiti. Povinnost k doзору ve smyslu § 132 III tr. zák., při níž jest účelem doзору zabezpečení mravního vývoje a mravní neporušenosti svěřené osoby po stránce pohlavní, nemusí býti — jak stížnost neprávem uplatňuje — pachateli uložena zákonem. Povinnost může býti pachateli uložena i jinak, a to jakýmkoliv způsobem proň závazným; stačí i služební předpisy